

IN MEMORIAM

Lapzártakor érkezett a megrendítő hír,
hogy Társulatunk elnöke,

dr. Láng Sándor

egyetemi tanár 1982. január 6-án, életének 69. évében
váratlanul elhunyt.

Életművét a Karszt és Barlang következő számában méltatjuk.

Szerkesztőség

LAUFER FERENC (1911—1980)

1980. május 2-án elhunyt Laufer Ferenc a Társulat választmányának tagja, a Gábor Áron Barlangkutató Csoport vezetője. Az 1963-ban alakult barlangkutató csoportot 1966 óta mindig aktívan kép-

viselte üléseinken. Tevékenysége főleg a fiatal barlangkutatók természetszeretetének elmélyítésével, a barlangok megismertetésével vált értékessé.
Sz. K.

GYENGE LAJOS (1914—1981)

Fiatal korától a Bükk és karsztjának szerelmese volt. Szervezett barlangkutató 1952-ben lett, amikor Miskolcon megalakult a Magyar Hidrológiai Társaság Zombolykutató Munkabizottsága. 1952—53-ban részt vett a Nehézipari Műszaki Egyetemen a Magyar Hidrológiai Társaság által szervezett másfél éves karszthidrológus tanfolyamon, ahol vizsgáinak sikeres letétele után a végbizonyítványt is elnyerte. Aktívan részt vett minden bükki barlangkutató vállalkozásban. Mint telefon műszerész 1952—53-ban a Jávorkúti- és Bolhási-víznyelő-barlangok feltárása során ő szervezte és oldotta meg a felszín és a barlangi munkahelyek közötti telefonhálózat kiépítését.

Alapító tagja, majd hosszú időn át választmányi tagja volt az 1958 végén újjáalakult Társulatunknak. Az MKBT Észak-magyarországi Csoportjának 1959. évi megalakulásától kezdve egyik kutató részlegét vezette. 1962-ben megszervezte a DVTK Her-

man Ottó Barlangkutató Csoportot, amellyel az az István-lápán általa feltételezett barlang feltárását tűzte ki célul. Éveken át szívós kitartással dolgozott ott csoportjával. Sokan már reménytelennek tekintették munkáját, munkatársainak egy része is lemorzsolódott mellőle, de ő újabbakat szervezett, és szinte megszállottan folytatta a munkát. Küzdelmét végül siker koronázta, társaival feltárta hazánk egyik legnagyobb mélységű barlangját, az István-lápai-barlangot. Sikeres munkásságáért az MKBT Közgyűlése 1972-ben a Vass Imre érem adományozásával tüntette ki.

Halálával egy olyan lelkes barlangkutató távozott közülünk, akinek tevékenységét nemcsak a kutatótársak emlékezete fogja megőrizni, de — névvel vagy név nélkül — idézni fogják emlékét mindazok is, akik felkeresik és bejárják az általa feltárt István-lápai-barlangot.

Dr. Dénes György

PALÁNKAI JÁNOS (1920—1981)

A barlangok iránti régi érdeklődése nyomán 1957-ben bekapcsolódott a Kinizsi Barlangkutató Csoport munkájába és ezzel együtt a Szemlő-hegyi-barlang kutatásába is, ahol részese lett a barlang hosszát jelentősen megnövelő Föld Szíve-szakasz feltárásának.

Alapító tagja volt az 1958-ban újjáalakult Társulatunknak, majd mint az Óbudai Szeszgyár Kinizsi Barlangkutató Csoport vezetője hosszú időn át tagja a választmánynak is, amelynek munkájában nagy aktivitással, vitára mindig készen vett részt. Éveken át volt a Pál-völgyi-barlang üzemvezetője, egyben a barlang alapos kutatója is, közben egyik szervezője a Szemlő-hegyi-barlangban 30 napig

folyamatosan a föld alatt tartózkodó kísérleti tábor létrehozásának. Részt vett a Barlangi Mentőszolgálat több életmentő akciójában is, ezért a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója kitüntetését érdemelte ki.

Nagy lelkesedéssel vett részt számos barlangkutató tábor munkájában az Aggteleki-karsztvidéken. Az 1960-as évek elején az Alsó-hegyen vezetett jellegzetes, derűs lendületével feltáró brigádot; élete utolsó éveiben, már megrokkant egészséggel, a Jósvalf környéki kutatások részese volt. Emlékét megőrzi barátai, kutatótársai, akikkel annyi közös barlangkutató munkában szorosan összeforrott.

Dr. Dénes György